

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-7 У. 2263/16
Дана 23.03.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу судија: Гордана Сукновић Бојација, председник већа, др Владан Станојев и Нада Балешевић, чланови већа, уз учешће судског саветника Весне Слијепчевић, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужилаца А.А. из ..., ... и Б.Б. из ...,, које заступа Драгомир Вулетић, адвокат из Суботице, Васе Стајића 17, ради поништаја решења МИНИСТАРСТВА ФИНАНСИЈА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, СЕКТОРА ЗА ИМОВИНСКО-ПРАВНЕ ПОСЛОВЕ, број 46-00-00609/2015-13 од 24.12.2015. године, уз учешће заинтересованог лица Републике Србије, чији је законски заступник Државно правобранилаштво Републике Србије, Одељење у Суботици, у правној ствари враћања имовине, након одржане усмене јавне расправе 21.03.2018. године, у нејавној седници већа одржаној 23.03.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужилаца изјављена против решења Агенције за реституцију Републике Србије, Подручне јединице Нови Сад, број 46-004417/2014 од 26.03.2015. године, којим је одбијен захтев тужилаца за враћање одузете имовине, односно обештећење и то стамбеног и пословног простора који се налази у ..., на кат. парц. ... К.О. ..., као неоснован.

Тужбом, поднетом Управном суду 11.02.2016. године, тужиоци оспоравају законитост решења туженог органа, због повреда правила поступка, неправилно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Истичу да је погрешан став туженог органа да имовина чији се повраћај тражи мора да буде искључиво у власништву лица од кога је одузета и да то у овом случају морају бити правни претходници тужиоца, тј. да није узета у обзир чињеница да се право својине може стећи и пре уписа у земљишне књиге. Наводе да су њихови родитељи некретнину чије се враћање тражи купили од ранијих власника В.В. и Г.Г., да је након

национализације та некретнина предата граду ..., због чега њихови родитељи нису били у могућности да некретнину укњиже на своје име. Сматрају да претходни власници нису легитимисани за повраћај, јер су имовину која је предмет захтева за повраћај, купопродајним уговором, који је у целости извршен, отуђили. Указују на поднесак Државног правобранилаштва од 11.09.2014. године којим није оспорена основаност њиховог захтева. Предлажу да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересовано лице није доставило одговор на тужбу.

На усменој јавној расправи одржаној 21.03.2018. године, у одсуству уредно позваног туженог и законског заступаника заинтересованог лица Републике Србије, пуномоћник тужиоца је у свему остао код поднете тужбе и захтева у тужби.

Оцењујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), ценећи наводе тужбе, одговора на тужбу и целокупне списе ове управне ствари, Управни суд је нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да су тужиоци Агенцији за реституцију Републике Србије 03.02.2014. године поднели захтев за враћање имовине, односно обештећење захтевајући враћање стамбеног и пословног простора који се налази на кат. парц. бр. ..., старог премера, уписаних у зкул. ... К.О. ..., којој одговара кат. парц. ..., новог премера у К.О. ..., уписаних у листу непокретности бр. ... К.О. ..., а за које је у обрасцу захтева за враћање имовине наведено да је бившем власнику, пок. Д.Д. одузето на основу коначне одлуке Народног одбора општине Суботица, Одељења за финансије, Одсека за имовинско правне послове. бр. ,, од ,, године. Увидом у достављене доказе и то решење Комисије за национализацију при НОО Суботица Н. бр. 236/1959 од 06.10.1959. године, утврђено је да је дана 26.12.1959. године национализована и остала друштвена својина двоспратна зграда и пет пословних просторија са седам одељења величине 206,90 м², у ул. ... бр. ... у ..., уписана у зкул. ... К.О. ..., топ. честица ... са површином ол 400 кв.хв. претходно власништво Општенародне имовине са 4/16 делова, Ђ.Ђ. и супруге му Е.Е. са по 1/16 делова, Ж.Ж. и жене му З.З. са по 1/16 делова, В.В. рођ. И.И. и Г.Г. рођ. Ј.Ј. са по 4/16 делова. Увидом у купопродајни уговор који је закључен 29.08.1960. године између В.В. рођ. И.И. као продавца и Д.Д., као купца утврђено је да је предмет тог уговора стан у приземној згради у дворишту куће од две собе величине 30,24 м² и 23,52 м² са кухињом 22,40² који се налази у згради укупне површине 400 кв.хв. у ул. ... бр. ... у ..., на честици бр. ... уписаној у зкул. ... К.О. Увидом у купопродајни уговор који је закључен 29.08.1960. године, између Г.Г. рођ. Ј.Ј. као продавца и Д.Д., као купца, утврђено је да је предмет тог уговора четворособан стан на првом спрату који се састоји од три собе са улице величине 21,12 м², 28,32 м², и 21,60 м² једне собе са дворишта површине 21,56 м², затим оставе 4,07 м², купатила 11,72 м², коморе 2,90 м², просторије 1,40 м², кухиње 16,34 м², коморе 5,20 м², оставе 6.16 м² и претсобља 9,12 м², који се налази згради укупне површине 400 кв.хз. у ул. у ..., на честици бр. ... уписаној у зкул. ... К.О.

С обзиром да Д.Д. кога су тужиоци означили као бившег власника предметне имовине у моменту национализације није био власник, захтев тужилаца је првостепеним решењем одбијен, као неоснован. Тужени орган је применом одредбе члана 230. Закона о општем управном поступку, одбио жалбу тужилаца изјављену против првостепеног решења, налазећи да је правилно и на закону засновано.

Одредбом члана 3. став 1. тачка 3. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу ("Службени гласник РС", бр. 72/11...142/14) прописано је да се под "актом о подржављењу" подразумева правни акт који је имао непосредно дејство, као што је пресуда, одлука, решење и други правни акт државног, односно другог надлежног органа, којим је извршено подржављење имовине. Тачком 10. одредбе истог члана прописано је да под појмом "бивши власник" подразумева физичко или правно лице које је било власник одузете имовине у моменту подржављења.

Одредбом члана 9. Закона о национализацији најамних зграда и грађевинског земљишта ("Службени лист ФНРЈ". Број 52/58) прописано је да се ранијим сопствеником зграде, дела зграде и грађевинског земљишта, који су тим законом национализовани, сматра лице које је по важећим прописима било њихов сопственик на дан ступања на снагу тог закона.

Имајући у виду наведене законске одредбе и утврђену чињеницу да је предметна непокретност чији се повраћај тражи у моменту подржављења била у сувласништву Општенародне имовине са 4/16 делова, Ђ.Ђ. и супруге му Е.Е. са по 1/16 делова, Ж.Ж. и жене му З.З. са по 1/16 делова, В.В. рођ. И.И. и Г.Г. рођ. Ј.Ј. са по 4/16 делова, тужени орган је правилно оценио да нису испуњени услови за враћање имовине тужиоцима, јер имовина није била у власништву правног претходника тужилаца, Д.Д. бив. из

Навод тужбе да је Д.Д. бив. из ... стекао предметну имовину ваљаним правним послом, тако што је наведеним уговорима о купопродаји непокретности, купио од В.В. и Г.Г., те да се именовани на основу тога сматра бившим власником ове имовине су без утицаја на другачије одлучивање у овој управној ствари, јер је у време закључења предметних уговора имовина, која је наведена у захтеву за повраћај, већ била национализована решењем Комисије за Национализацију при НОО Суботица Н. ... од ... године, због чега лица која у означена као продавци нису ни могла да располажу том имовином.

Суд је ценио и остале наводе тужбе, али имајући у виду изнето, налази да су исти без утицаја на другачије одлучивање у овој управној ствари. Тужиоци нису навели ниједну нову околност, нити пружили нови доказ који није цењен у спроведеном управном поступку, а који би могао да буде од утицаја на другачију одлуку.

На основу изнетог, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужилаца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 23.03.2018. године, III-7 У. 2263/16

Записничар
Весна Слијепчевић,с.р.

Председник већа-судија
Гордана Сукновић Бојација,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ВС/ИО